

השבת לרבי נחמן מברסלב

בוקר וידוע ה' את אשר לו... (במדבר טו, ה)

לפעמים נמצא אחד שמשתרר ומתגדל את עצמו על ישראל ואומר שכוונתו לשמים, ובאמת הוא נלכד בגאות, על כן צריכין הבחנה להבחין בין יום ללילה בין אור לחשך בין מוות לחיים. לידע איך להתנהג בזה באמת, וכמו שאמר אדוננו מורנו ורבונו ז"ל שצריכין לבקש הרבה את ה' יתברך על זה. ועל כן קרח שפגם בגאות, כי כל מחלקת שלו על משה ואהרן היה רק על ידי גודל גאותו שהתקנא בגדלת אהרן ובנשיאת אליצפן וכו', על כן אמר לו משה: "בוקר וידוע ה' את אשר לו" (במדבר טו). ופירש רש"י: גבולות חלק הקדוש ברוך הוא בעולמו, יכולים אתם להפך ערב לבקר וכו', היינו שאמר לו שרוצה להפך ערב לבקר, כי באמת כל מחלקתו הוא רק גאות. אבל קרח אמר שכוונתו לשמים, כי הפך האמת ואמר שקנא קנאת ה' צבאות, כמבאר בפרשה שאמר: "כי כל העדה כלם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשא על קהל ה'", כאילו הוא מקנא בשביל ישראל עם קדוש ואינו חושש על כבוד עצמו כלל, אדרבא, אמר משה ואהרן הם גוותנים חס ושלים, וחפצים בכבוד והתנשאות, כמו שכתוב: "ומדוע תתנשא על קהל ה'". על כן אמר לו משה: "בוקר וידוע ה' וכו'". היינו שבדברי קרב שלכם שאתם רוצים לרמות את ישראל אתם רוצים להפך ערב לבקר וכנ"ל. וזהו שפירש רש"י שם, שכמו שהבדיל ה' בין אור לחשך כך יובדל אהרן להקדישו, כי קדשת אהרן נמשך מענוה אמתית שהוא בחינת רואך ושמח לבו. (לקוטי הלכות - הלכות תפילין ו', אותיות י"ט-כ')

העבודה ומעשים טובים שזכה לעשות בחייו, ועל כן יכול להיות שכל חיותו לא יעלה כי אם ליום אחד. אבל מי שזוכה להוסיף קדשה ודעת ולחיות חיים חדשים בכל עת, הוא זוכה לחיות שבעים שנותיו בשלמות. וזהו בחינת קדשת הבכור, שצריכין לפדותו מן הכהן בשביל להמשיך על ידי זה בחינת התחדשות החיות והמוחין, וזהו שעיקר פדיון בכור הוא מן חדש, כמו שכתוב (במדבר יח): "ופדויו מן חדש תפדה". 'מבן חדש' דייקא, כי עיקר הפדיון הוא בשביל התחדשות החיות, שהוא בחינת חדש, בחינת מחדש חדשים. (הלכות תפילין - הלכה ה', אות כי מתוך אוצר היראה - חיים, אות ד')

עצות ותפילות

(בטחון)

בטחוני הדור הם בחינת כלי ההולדה, כי כל ההולדות וכל ההשפעות נמשכין על-ידי בטחון, וזה זוכין על-ידי ששומעין ספורי-מעשיות מצדיקים אמתיים, שיש להם כוח לעורר מהשינה על-ידי ספורי- מעשיות שלהם, שעל-ידי זה יוצא הדבור בכח גדול, שאותן שהיו בבחינת שינה, שהיו כאלמים ממש ולא היו יכולים לדבר כלל שום דבור שבקדשה, נתעוררין עכשיו משנתם ומתחילין לדבר בכח גדול, ועל-ידי הדבור נתחזק הבטחון, ועל-ידי זה נפקדין העקרונות וזוכין ליראה (לקוטי עצות - בטחון, א).

... ותזכנו לבטחון גדול דקדשה, כי אתה יודע עצם חסרון הפרנסה בעת הזאת, כי אפס כסף, וכלה פרוטה מן הכיס, וצרכי עמך מרבים מאד, כי ההכרחיות לבד הם גם כן רבים מאד, צרכי אכילה ושתיה, ומלבושים, ודירות, ושאר הצטרות המוכרחים. "ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו" כי אין אתנו יודע עד מה, מהיכן לבקש פרנסתנו, ואין לנו שום תקוה ומבטח כי אם עליך לבד, לך לבד עינינו תלויות. על כן באנו לבקש ממך מלא רחמים, שתחננו בחסדיך הגדולים, ותשפיע עלינו מידת הבטחון בשלמות, שנוכה לבטח בך באמת ובאמונה שלמה בבטחון חזק ואמין, שאתה תמלא כל מחסורינו ותיתן לנו פרנסתנו בשלמות. ואתה ברחמיך, תמלא עלינו רחמים בכל עת, ותיתן לנו כל צרכינו וכל צרכי ביתינו בהרחבה גדולה, ותזמין לנו פרנסתנו קדם שנצטרך להם, בהיתר ולא באסור, בכבוד ולא בזוי, ברווח ולא בצמצום, מתחת ירך הרחבה והמלאה, באפן שנוכה לעשות רצונך כל ימי חייו לעולם... (לקוטי תפילות א - מתוך תפילה ס).

(ספר אפי הנחל - חלק ב - מכתב נב-נג)

מכתב

לבי ובשרי, שנחצב ממקום גבוה וקדוש מאד ושואב מימי חכמתו ותורתו של הצדיק האמת לרוות צימאון נפשו, ובוער וחותר להשקות בהם כל נפשות ישראל היקרים וחמודים מפז המושלכים ומתגוללים בראש כל חוצות, שזהו עיקר הרפואה וההצלה מרוח שטות וטעות של המינות ואמונות כוזביות שגורמים מה שגורמים, עד שמביאים את העולם לתוהו ובוהו. שלום רב. כשאדם גולה ומטלטל מקדשת ישראל במקומות רחוקים מאד מה' יתברך ואין לו מנוח לכף רגליו, אזי צריך להתחזק מאד באמונת חכמים, כי עכשיו עיקר התיקון הוא רק בכח הצדיק האמת, שמאמין בו שהוא בחינת שכל הכולל חכמה עליונה, שעל-ידי שנכללין בו באמת נמתקים כל הגבולים וכל הצמצומים ונתקן הכל.

מחמד עיני, אשריך שזכית להשריש בלב ישראל שורש ראש מִבְּחַר האמת, הפלא הנורא העליון על כל פלאות הבורא, נחל נובע מקור חכמה.

ויאבדו מתוך הקהל... (במדבר טו, לג)

הרבה הרבה אנשים נאבדו משני עולמות על ידי שאוהזים במחלקת על הכשרים ויראים אמתיים, כי בכל מקום שיש מחלקת, יש שם ניצוצי קרח דתן ואבירם, כמובא, ובהם נאמר: "ויאבדו מתוך הקהל". אך אף על פי כן סוף כל סוף עתידין גם הם להתבקש ולהמצא ולהתתקן, ועיקר תקונם יהיה על ידי העבודה של אלו הכשרים בעצמם, שחלקו עליהם ורדפו אותם, כי אלו הצדיקים והכשרים ותמימי דרך ההולכים בתורת ה' באמת, עיקר שלמות עבודתם הוא מה שזוכין לכסופין טובים בכל עת, ואינם מסתפקים עצמן במדרגתם ועבודתם, רק אפילו כשמגיעין למעלה יתרה בעבודת השם, אף על פי כן הם נכספין מאד לזכות למעלה יתרה עוד ביותר בעבודת השם, ודורשים ומבקשים ומחפשים בכל עת לזכות לשלמות יותר בעבודת השם, כמחפש אחר אבדתו, ומתחננים לפניו יתברך הרבה על זה. וכמו שמצינו אצל דוד המלך, עליו השלום, שמעלתו היה גבוה מאד מאד, אף על פי כן בסוף תמניא אפי סיים: "תעיתי כשה אבד בקש עבדך וכו'". ומזה יכולין להבין מרחוק קצת גודל מעלת קדשת הצדיקים והכשרים אמתיים וגדל קדשת הכסופין דקדשה שלהם, ובוודאי הם פועלים בתפלתם שמבקשים "בקש עבדך" וכו', ותמידים בוודאי להתבקש, ובכחם וזכותם יתבקשו ויעלו כל האבדות כולם, עד שיעלו על ידי זה גם כל החולקים עליהם והרחוקים מהם וישובו כולם אליהם. וכל זה מרְמָז בדברי רבותינו ז"ל שאמרו: עדת קרח עתידה להתבקש ולעלות; כתיב "ויאבדו מתוך הקהל", ובדוד הוא אומר: "תעיתי כשה אבד בקש עבדך" מה אבדה שנאמר בדוד עתידה להתבקש, אף כאן אבדה העתידה להתבקש וכו', היינו כנ"ל. (לקוטי הלכות - הלכות אומנין ד', אות ל"ה מתוך אוצר היראה - מחלוקת, אות נ"ו)

ופדויו מן חדש תפדה... (במדבר יח, טו)

עיקר החיות הוא עבודת הבורא יתברך. וכשאינו מוסיף קדשה ודעת בכל יום, הוא קצר ימים, ומי יודע אם יעלו כל שבעים שנותיו ליום אחד? ועל כן הרשעים גמורים, הרחוקים מן התורה לגמרי, הם נקראים בחייהם מתים. אך אפילו העובד את השם קצת, אינו נמנה בימי חייו כי אם כפי מעט

כל מה שמתרחקים מקדשת קיום התורה ביותר - צריכים עצות עמקות וגדולות ביותר של הנחל נובע כדי שישבו ממקומות מגנים כאלה, וכשזוכין לזה מעלתם יקרה ושגבה מאד אצל ה' יתברך יותר מצדיקים גמורים. שים לבך היטב לכל דבור ודבור מדברינו. מלך המשיח ימשיך ויגלה בכל העולם הדעת של הצדיק האמת בהתגלות נפלא ובשכל נפלא ואמת בתכלית השלמות כזה, שעל-ידי זה ילכו כלם בדרכי התשובה וישבו לה' יתברך אפילו הרחוקים ביותר, וכל המינים וכופרים יחזרו לה' יתברך וילכו בתורתו, אמן ואמן.

שיחות

(מר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

... ברוך השם יש לנו במה לשמח, במה לחיות, תורה

קדשה כזה וכל מצוות השם, זה חיים אמתיים, נצחיים!

אהה! החיים שלנו, יש לנו תורה ומצוות על כל רגע, על כל חיים שלנו.

תמיד אנחנו מדברים עם השם, מתעוררים מן השנה, פותחים עיניים - תכף מדברים עם השם: "מודה אני לפניך מלך חי וקיים שהחזרת בי נשמותי בחמלה רבה ואונתך".

נו, אנחנו תמיד מוכנים לדבר עם השם, תמיד, "ברוך אתה השם

שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה", שאנחנו אוכלים מצות, שאנחנו אוכלים סבכות. מתפללים תמיד ומדברים עם השם, תמיד אנחנו מחברים מקשרים בהשורש - בהבורא יתברך, שהוא בחר בנו, הוא ברא אותנו. יש לנו טלפון בחינם ולקיים לשם יתברך ותמיד אנחנו אין לנו שום עבודה, רק ללמד התורה ולקיים התורה.

כל מצוה וכל דבור זה עומד וקיים לנצח!

כמו שאנחנו מדברים כאן ושומעים באמריקה,

ככה אנחנו מדברים עם השם, מדברים מפה

ושומעים מן השמים כל דבור וכל מחשבה. יש לנו

טלפון - תורה ומצוות, צריכים טלפון לדעת איך

להניח תפלין, איך לעשות ציצית, איך לשמר

השבת, מלמדים אותנו על כל רגע איזה עבודה יש

לנו בעולם הזה, איך לקיים המצוות. אנחנו

צריכים רק לדבר: "ברוך אתה השם...". אנחנו

מקשרים בהשמים להשם יתברך, לתורה ולמצוות.

תמיד מדברים אתו, ביום ובלילה, תמיד מדברים

אתו בחינם. טלפון, טלפון, טלפון...

אנחנו תמיד עוסקים לדבר עם השם יתברך

בתורה ומצוות, כשאומרים תורה - כל תיבה, כל

דבור, כל אות, הוא חיים כזה ושמחה כזה שאין

בעולם. יש בבית ארון עם ספרים, למודים איך לדבר עם השם, איך שנאמין.

מדברים אתו בפה כמו עם חבר, אנחנו מדברים אתו ושמחים עמו שהוא

ברא אותנו ונתן לנו את התורה, "ברוך אתה השם שלא עשני גוי, ברוך אתה

השם אלקיני מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו.

ברוך אתה השם ונתן התורה", למי? לעם ישראל, עם היהודי. זה מתנה

טובה מה שאין בעולם: הגויים אין להם תורה, אין להם מצוה, אין להם

כלום. רק אנחנו - עם ישראל, עם התורה!

הו... כמה דברים שהשם יתברך עשה אתי חסדים טובים, נולדתי בבית

יהודי של תורה ומצוות. הילד הוא רק נולד - תכף נוטלים לו ידיים. הוא

יהודי, השם הוא אמר לטול ידיים, "ברוך אתה השם אשר קדשנו במצוותיו

וצונו על נטילת ידיים".

תמיד מדברים עם השם, זה כל חיותנו!

"ברוך אתה השם אלקיני מלך העולם שעשה לי כל צרכי", "ברוך אתה

השם אלקיני מלך העולם אוזר ישראל בגבורה", מה זה גבורה? התורה זה

גבורה, צריך להיות גיבור לקיים התורה והמצוות. "מי חיינו שבעים שנה,

ואם בגבורות שמונים שנה", אני ברוך השם למעלה ממאה, ברוך השם אני

חי בשמחה גדולה, "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", יש לנו עבודה תמיד

בכל רגע... (המשך יבוא)

אמת ואמונה

(כוכבי אור - אנשי מוהר"ן, ל)

מה גדלו חסדי ה' ונפלאותיו אשר עשה

עמנו בדורות האלה, בתוך מעוף מצוקתנו בגוף ונפש, בעצם התהו ובהו

וחשך על פני תהום אשר גברו באלה העתים, חשב מרחוק להיטיב אחריתנו

ולהשיב שבותנו והודיענו ברחמי מהרוח אלקים - דא רוחו של משיח

המרחף גם היום על פני המים הזדונים, העוסק לכלות ולבער לכתת ולשבר

ראשי התניינים שעליהם המטמאים והמתעבים שמי הדעת והתבונה של כל

נפשות ישראל (כל אשר יחכם יותר נכרכים אחריו יותר).

ועל כלם יתעלה ויתגדל בך השמן הנשאר בחותמו להאיר ולהזריח בלב כל הנתעוררים לצאת מכסילות תהלוכתם בחשך, להודיעם מרחוק כי אין חכמה כחכמת האמונה הקדושה אשר בכל חכמה לא תשיגנה (ועל כן היא מְכַנָּה בשם "לית לה עינין" כמבאר בלקוטי א' סימן ס"ב), ואין עמק כעמק דבריו הנאמנים היוצאים ומאירים כשמש בצהרים לידע ולהבין על ידם גם דברי שאר ספרי אמת באפן שגם הם יהיו לו לסם חיים אמתיים ונצחיים. (א) ובראשונה נבא לדבר על אודות הרחקת הלמוד בספרי מבוכותיהם, שמאז מאד צריכים ליהזר לבלי להביט בספרי פסיליהם אפילו הבטה כל שהוא כי כבר הודיענו חכמינו ז"ל (סכה נב.) שדרך היצר הרע למשך על האדם כל העברות בחבלי השוא, ואחר כך "כעבות העגלה חטאה", ומכל שכן בהאסור הזה הכולל כל האסורים שבתורה.

ומרב תאוות האדם לדבר האסור, ידמה בנפשו מה אכפת לי אם אראה קצת בדבריהם, הלא אני לא אומר כדבריהם חלילה, ולא אהיה נצוד על ידי זה בידעם, כמאמר הכתוב (משלי א'): "כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כנף" אך, "הים ידמם יארבו", כי אחד מני אלף שימלט ויצא ממצודתם אחר הלכדו בהם. והרי זה ידומה כאומר אטעם נא קצת בשר הזיר, ואחר כך אקיא אותו. כי רבם ככלם של לבבות השמאות והמגללות של אנשים כערכנו אם מוסיפים עוד לבא במדור טמאותיהם המלאים קליפות ועבודה זרה, בלי ספק שהם נדבקים ונשתרשים בהם על ידי כל קריאה וקריאה, ועל ידי כל הבטה והבטה נמצא מין את מינו ונעור לעקרים ולשרשם עד היסוד בהם. (ואפילו לדבר עם האנשים העוסקים בספרי פסיליהם אסור לאנשים כערכנו, כי על ידי שעוסקים לדבר עמהם, הם מספרים בעל פה מה שכתוב בספריהם, וזה נחשב כמו קריאה בספריהם ממש. ולכן גם כשמתוועדים עמהם מחמת איזה משא ומתן וכיוצא, והם

מתחילים לדבר בעניין האמונה, מחיבים להתאזר בעזות דקדשה נגדם להשיאם לדבר אחר. כי מי יוכל לשער ולהבין חלק אחד מאלף אלפים ורבי רבבות עצם המלחמה החזקה והכבדה הארכה והנשגבה שבעניין זה באחרית הימים האלה, ובקל יוכלו להטות דעתו מן האמונה הקדושה. וכל מי שישמע לדברינו אלה ויהיה נשאר בשלמות האמונה האמתית קדוש קדוש קדוש יאמר לו לעולמי עד. ועיין בלקוטי א' סימן נ"ט שיש רשעים שאסור לקרובם וכו' עיין שם המובן בזה (כפי ששמעתי בעל פה) שזה נאמר על האפיקורסים שאסור אפלו לדבר עמהם. ואף שידעתי שיש שנעשה אצלם סם מוות גם

מאזהרה הזאת בעצמה כי על ידי זה מתגבר עליהם התאוה והחמדה לקריאתם (וכמובא בלקוטי א' סימן ס"ו לעניין כל העברות עיין שם), אך אין אנו מדברים לאנשים כאלה החפצים להרבות גבולם בתאוה וכבוד ומכנים זאת בשם המשכה אל האמת (ועיין לקוטי הלכות שבת הלכה ו' אות ז'), רק כל דברינו אלה יסובבו רק לאנשים אשר גם מעצמם נתעוררים בטוב לבבם להמשך אל האמת האמתי - לזרזם ביותר לכל יכנסו עם פתוייהם בטוען ונטען. וכמו שאמרו חכמינו ז"ל 'אין מזרזין אלא למזרזין').

ומי שלא ישמע לדברינו אלה וירצה לסמך על דעתו שלא יכשל ולא יטה מן האמת אפילו כשיעסק בספרי פסיליהם, בטח ישתקע שם לעולמי עד כי השם יתברך בעצמו בשביל כח הבחירה מניח לו מקום להסתפק קצת, והאפשרות והיכלת לנטות מן דרך האמת כשנכנס במקום סכנה כזאת רב ועצום הוא מכל דבור ומכל מדע. הלא הבט וראה מה שמובא בדברי מוהר"ן ז"ל בהלכות שבועות ובהלכות כבוד אב ואם הלכה ב' שאף על פי שדרך השם יתברך לקרב את האדם בכמה דרכים, אך אף על פי כן הוא מניח לו מקום להסתפק קצת בשביל נסיון ובחירה, וכשמתחזק באמונה שלמה וכו' אבל אם ירצה לבקש תואנות לפרש' נותן לו השם יתברך מקום לטעות יותר ויותר, וצריך אחר כך יגיעות גדולות ועצומות ביותר קדם שיוכח אל האמת וכוילי האי ואולי עד שיכול לפטר מן העולם ולא יזכה אל האמת וכו', עיין שם היטב (וכל זה היה גם בדורות הראשונים, ומכל שכן באחרית הימים האלה בעקבא דמשיחא אשר מובן בספרי אמת שהנשמות שבדורות האלה רבם ככלם הן המה הרשעים והפושעים שבדורות הקודמים.

שבת שלום

בקשו את העלון שלכם בכתובת: SHABAT.BRESLEV@gmail.com